

פקודת העליה (תקון).

מס' 39 לש' 1938.

פקודה המתקנת את פקודת העליה.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת העליה (תקון), 1938, וקוראין אותה כאחד עם פקודת העליה הקרויה לקמן הפקודה העיקרית. השם הקצר.
פרק 50.

2. סעיף 7 מן הפקודה העיקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן:— החלפת סעיף 7 מן
הפקודה העיקרית
בסעיף חדש.

7—(1). כל נכרי הנכנס לפלשתינה (א"י) כעולה חייב עם כניסתו לשלם את המס אשר ייקבע או המסים אשר ייקבעו וכל נכרי שהוא תייר וקבל רשות מאת המנהל להשאיר בארץ עולמית, או למשך זמן מסויים, חייב עם קבלת אותה רשות, לשלם את המס אשר ייקבע או המסים אשר ייקבעו.

(2) אם (א) בצאת תייר מן הארץ או לפני כן נתגלה שהוא שהה בפלשתינה (א"י) זמן ארוך יותר משהיה רשאי עפ"י החוק לשהות בה, או (ב) בצאת כל אדם מן הארץ או לפני כן, נתגלה כי נכנס לפלשתינה (א"י) בניגוד לכל הוראה מהוראות הפקודה הזאת או לכל תקנה מן התקנות שהותקנו על פיה, יהא צפוי לשלם לפקיד עליה אותו מס שיקבע או אותם מסים שיקבעו:

בתנאי ששום דבר האמור בסעיף קטן זה אין לראותו כפוגע באחריות החלה על אותו תייר או אותו אדם עפ"י סעיף 12 (2).

(3) עולים, תיירים ותושבים קבועים ישלמו, בקשר עם הענינים המוסדרים עפ"י פקודה זו, או עפ"י תקנות שיתקינו על פיה, אותם מסים נוספים שייקבעו.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

21 בנובמבר, 1938